

зорци всичко послано съ килими. Тѣснитѣ улици сж посипани съ цвѣтя. Засмѣни лица на жени, деца и старци съ благоговение гледатъ на българскитѣ опълченци и рускитѣ войски. Трапезица се зеленѣе, а Царевецъ съ широко отворени врати приема новитѣ господари и пазачи. Черковнитѣ камбани биятъ непрекъснато. Околнитѣ баири кѣнтятъ и весело отговарятъ. Духоветѣ на старитѣ борци, на царетѣ, царицитѣ и княгинитѣ се събуждатъ.

Презъ тѣснитѣ окичени улици тържествено минаватъ генералъ Столѣтовъ съ опълченцитѣ. Посрѣдъ тѣхъ заобиколенъ язде генералъ Гурко съ рускитѣ войски и най-се не минава великия князь Николай Николаевичъ. Музикитѣ свирятъ начело предъ всѣка военна часть, а момчета и момичета тичатъ съ захласъ около тѣхъ. Свещеницитѣ въ църковни одежди завеждатъ генералитѣ въ църква, дето извършватъ благодарственъ молебенъ къмъ Бога за руския царъ, за рускитѣ войски и българскитѣ опълченци. Марино-поле до града се препълни съ войски. Народътъ отъ всички села около Търново весело се стича да гледа и да поздравлява освободителитѣ. Завиха се народни хора. . .

Но... нѣма време за бавене. Чува се, че откъмъ Цариградъ идатъ голѣми турски войски и бързатъ да минатъ Балкана. Обаче рускитѣ полководци стѣятъ будни. Веднага тржбитѣ засвириха. всички се наредиха за пжтъ и за два дни стигнаха на върхъ Стара планина; тѣ преварятъ турцитѣ и залавятъ голѣмитѣ балкански проходи. Отъ върховетѣ на Балкана руситѣ и опълченцитѣ слѣзоха презъ селото Хаинъ въ Казанлъкъ и Стара